

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 15 czerwca 2026 r.

Poz. 612

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 28 maja 2026 r.

w sprawie włączenia kwalifikacji sektorowej „Zapewnienie dobrostanu zwierzętom gospodarskim – poziom zaawansowany” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji

Na podstawie art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1606) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia informacje o włączeniu kwalifikacji sektorowej „Zapewnienie dobrostanu zwierzętom gospodarskim – poziom zaawansowany” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *S. Krajewski*

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1000).

Załącznik do obwieszczenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju
Wsi z dnia 28 maja 2026 r. (M.P., poz. 612)

**INFORMACJE O WŁĄCZENIU KWALIFIKACJI SEKTOROWEJ „ZAPEWNIENIE DOBROSTANU ZWIERZĘTOM GOSPODARSKIM – POZIOM ZAAWANSOWANY”
DO ZINTEGROWANEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI**

1. Nazwa kwalifikacji sektorowej

Zapewnienie dobrostanu zwierzętom gospodarskim – poziom zaawansowany

2. Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do kwalifikacji sektorowej oraz odniesienie do poziomu Sektorowej Ramy Kwalifikacji

5 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji

3. Efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji sektorowej

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się

Osoba posiadająca niniejszą kwalifikację sektorową dysponuje wiedzą z zakresu prawnych uwarunkowań chowu i hodowli zwierząt, wymagań środowiskowych oraz systemów utrzymania poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich dla zapewnienia ich dobrostanu. Definiuje kryteria oceny dobrostanu zwierząt. Potrafi wymienić podstawowe pomiarowe czynniki mikroklimatycznych i omówić metody wzbogacania środowiska utrzymania zwierząt gospodarskich. Rozumie znaczenie bioasekuracji i zna metody ochrony zdrowia zwierząt. Ma świadomość etycznej, prawnej i zawodowej odpowiedzialności za produkcję zwierzęcą. Osoba posiadająca kwalifikację sektorową ma wiedzę z zakresu przepisów prawnych dotyczących transportu zwierząt. Jest świadoma zagrożeń i obowiązków wynikających z obsługi zwierząt podczas załadunku, przemieszczania, postoju i rozładunku. Zna definicje dobrostanu i potrafi ocenić jego poziom. Rozumie wpływ warunków transportu na dobrostan, zdrowie, jak też jakość produktów pochodzenia zwierzęcego. Potrafi wskazać właściwe kryteria fizjologiczne i zdrowotne oraz aspekty prawne, jak również warunki techniczne transportu dla poszczególnych gatunków zwierząt. Zna wymagania dotyczące prowadzenia dokumentacji związanej z transportem zwierząt oraz zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy. Zna również przepisy w zakresie ochrony zwierząt podczas uboju i uśmiercania. Posiada wiedzę obejmującą podstawy fizjologii i anatomii zwierząt. Charakteryzuje zachowanie zwierząt oraz jest świadoma oznak ich cierpienia. Charakteryzuje prawidłowe warunki utrzymania i przemieszczania zwierząt w zakładzie ubojowym. Zna aparaturę i urządzenia ubojowe oraz zasady ich bezpiecznej obsługi. Charakteryzuje metody zgodnego z prawem ogłuszania i wykrwawiania zwierząt. Posiada wiedzę dotyczącą humanitarnego uboju zwierząt oraz potrafi prawidłowo reagować w sytuacjach krytycznych.

Zestaw 1. Wiedza z zakresu higieny i dobrostanu zwierząt gospodarskich w kontekście hodowli zwierząt

Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Charakteryzuje prawne i etyczne aspekty hodowli zwierząt	<ol style="list-style-type: none"> 1) opisuje akty prawne w zakresie chowu i hodowli zwierząt; 2) podaje definicję oceny bólu i dyskomfortu zwierząt; 3) omawia zasady podmiotowego traktowania zwierząt; 4) omawia zasady odpowiedzialności człowieka za zwierzęta.

<p>Charakteryzuje kryteria oceny dobrostanu zwierząt gospodarskich</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) podaje definicję dobrostanu zwierząt gospodarskich; 2) omawia zasady kodeksu dobrostanu zwierząt gospodarskich (zasada „pięciu wolności” – ang. „Five Freedoms of Animal Welfare” oraz zasada „pięciu domen”); 3) omawia kryteria oceny dobrostanu zwierząt gospodarskich, w tym fizjologiczne, behawioralne, zdrowotne, środowiskowe, ekonomiczne; 4) omawia wpływ postępu biologicznego na dobrostan zwierząt gospodarskich.
<p>Posługuje się wiedzą na temat behawioru różnych gatunków zwierząt oraz wpływu zmysłów na zachowanie zwierząt gospodarskich</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) charakteryzuje gatunkowe potrzeby zwierząt gospodarskich związane z ich behawiorem; 2) charakteryzuje rolę zmysłów u zwierząt gospodarskich oraz ich wpływ na zachowanie; 3) rozróżnia komunikaty werbalne i niewerbalne zwierząt gospodarskich, aby zrozumieć ich mowę ciała; 4) rozróżnia prawidłowe i patologiczne zachowania zwierząt gospodarskich.
<p>Charakteryzuje wymagania w zakresie warunków utrzymania zwierząt gospodarskich z uwzględnieniem kierunku ich użytkowania</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) omawia sposób doboru miejsca utrzymania zwierząt gospodarskich z uwzględnieniem gatunku, stanu fizjologicznego i wieku tych zwierząt; 2) omawia sposób przygotowania budynków inwentarskich i wybiegów dla zwierząt gospodarskich, podłóg, legowisk i wybiegów dla tych zwierząt; 3) wymienia parametry prawidłowego mikroklimatu w pomieszczeniach inwentarskich; 4) omawia metody wzbogacania środowiska bytowego zwierząt gospodarskich.
<p>Posługuje się wiedzą z zakresu bioasekuracji ferm zwierząt gospodarskich</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) podaje definicję bioasekuracji; 2) podaje definicję czynników ryzyka i wektorów szerzenia się chorób; 3) charakteryzuje metody i zasady dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji.

<p>Zestaw 2. Wiedza z zakresu dobrostanu zwierząt gospodarskich podczas ich transportu</p>	
<p>Poszczególne efekty uczenia się</p>	<p>Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia</p>
<p>Charakteryzuje dobrostan zwierząt gospodarskich podczas transportu oraz kryteria jego oceny</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) opisuje akty prawne obowiązujące w Rzeczypospolitej Polskiej i w Unii Europejskiej w zakresie dobrostanu zwierząt gospodarskich podczas ich transportu drogowego, kolejowego, morskiego i lotniczego; 2) omawia czynniki i kryteria oceny dobrostanu zwierząt gospodarskich podczas transportu; 3) charakteryzuje etyczne aspekty transportu zwierząt gospodarskich; 4) omawia wpływ warunków transportu zwierząt gospodarskich na ich dobrostan, np. bioklimat i warunki drogowe w czasie transportu, wskaźniki stresu u zwierząt, odpowiednią powierzchnię załadunku; 5) omawia niekorzystne skutki transportu zwierząt gospodarskich, np. ubytki masy ciała, upadki i pogorszenie jakości mięsa.
<p>Charakteryzuje warunki transportu zwierząt gospodarskich z uwzględnieniem zasad BHP</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) wymienia zasady bezpiecznego załadunku i wyładunku zwierząt gospodarskich; 2) wymienia parametry konstrukcji pojazdów do transportu zwierząt gospodarskich; 3) omawia zasady bezpiecznego użytkowania pojazdów do transportu zwierząt gospodarskich; 4) wymienia normy załadunkowe zwierząt gospodarskich; 5) omawia wymagania dotyczące prowadzenia dokumentacji stosowanej przy transporcie żywych zwierząt gospodarskich; 6) omawia znaczenie planowania tras.

Charakteryzuje zasady postępowania ze zwierzętami gospodarskimi podczas transportu	<ol style="list-style-type: none"> 1) omawia potrzeby fizjologiczne zwierząt gospodarskich podczas transportu, w tym zasady ich karmienia i pojenia, oraz w punktach kontroli i gromadzenia zwierząt gospodarskich; 2) omawia zasady obowiązujące w punktach gromadzenia zwierząt gospodarskich i wytyczne w kwestii wymagań postojowych; 3) omawia zasady kontroli stanu zdrowia transportowanych zwierząt gospodarskich; 4) omawia zasady opieki interwencyjnej nad transportowanymi zwierzętami.
Omawia zasady postępowania ze zwierzętami gospodarskimi w sytuacji stresowej	<ol style="list-style-type: none"> 1) omawia wpływ transportu na zachowanie zwierząt gospodarskich; 2) omawia zasady prawidłowego ujarzmiania zwierząt gospodarskich; 3) wymienia zagrożenia, które mogą wystąpić podczas transportu zwierząt gospodarskich; 4) omawia zasady postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia dla zwierząt gospodarskich podczas ich transportu.
Zestaw 3. Wiedza z zakresu dobrostanu zwierząt gospodarskich podczas uboju	
Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia	
Wiedza z zakresu etycznego traktowania dobrostanu zwierząt gospodarskich podczas uboju	<ol style="list-style-type: none"> 1) opisuje akty prawne obowiązujące w Rzeczypospolitej Polskiej i w Unii Europejskiej w zakresie ochrony zwierząt rzeźnych i metod ich uboju; 2) opisuje zachowanie zwierząt gospodarskich i praktyczne aspekty bezpiecznego postępowania ze zwierzętami gospodarskimi poddawanymi ubojowi; 3) opisuje czynniki i kryteria oceny dobrostanu zwierząt gospodarskich podczas ich uboju; 4) opisuje różnice w budowie ciała, budowie i działaniu układu kostnego, mięśniowego i pokarmowego u poszczególnych zwierząt gospodarskich; 5) opisuje metody oceny stanu fizycznego i psychicznego, zasady i kryteria dobrostanu zwierząt gospodarskich podczas uboju.
Charakteryzuje postępowanie ze zwierzętami gospodarskimi w zakładzie ubojowym	<ol style="list-style-type: none"> 1) opisuje warunki przetrzymywania i przemieszczania zwierząt gospodarskich na terenie uboju; 2) opisuje wpływ postępowania ze zwierzętami gospodarskimi na jakość mięsa.
Charakteryzuje procedury uboju zwierząt gospodarskich w zakładach ubojowych, z uwzględnieniem zasad BHP	<ol style="list-style-type: none"> 1) opisuje funkcje aparatury i urządzeń technicznych służących np. do krępowania, ogłuszania i uboju zwierząt gospodarskich; 2) opisuje zasady kontroli skutecznego ogłuszania i braku oznak życia u zwierząt gospodarskich; 3) opisuje zasady humanitarnego uboju zwierząt gospodarskich; 4) opisuje zastosowanie rezerwowych metod ogłuszania zwierząt gospodarskich; 5) opisuje zasady BHP przy obsłudze maszyn i urządzeń stosowanych w ubojniach, w tym urządzeń do ogłuszania i uboju zwierząt gospodarskich.

4. Ramowe wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji, osób przeprowadzających walidację oraz warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzania walidacji

4.1. Wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji

Do przeprowadzania walidacji stosuje się metodę testu teoretycznego.

4.2. Wymagania dotyczące osób przeprowadzających walidację

Weryfikację przeprowadza komisja walidacyjna. Komisja walidacyjna składa się co najmniej z trzech osób, które łącznie spełniają wszystkie następujące warunki, a każda spełnia co najmniej dwa z następujących warunków:

- 1) posiada wykształcenie wyższe w dziedzinie nauk rolniczych lub weterynaryjnych;
 - 2) posiada co najmniej 4-letnie udokumentowane doświadczenie dydaktyczne z obszaru związanego z chowem, hodowlą, transportem lub ubojem zwierząt gospodarskich;
 - 3) jest autorem publikacji naukowych lub recenzowanych monografii naukowych z obszaru dobrostanu zwierząt gospodarskich.
- Przewodniczący komisji jest wybierany spośród członków komisji walidacyjnej.

4.3. Wymagania dotyczące warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzenia walidacji

Instytucja certyfikująca zapewnia pomieszczenie przystosowane do przeprowadzenia walidacji stacjonarnej oraz miejsce zapewniające samodzielne rozwiązanie testu, spełniające wymagania wynikające z przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej, lub narzędzia umożliwiające przeprowadzenie walidacji z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej. Dopuszcza się przeprowadzenie walidacji w formule online lub zdalnej przy zapewnieniu odpowiednich narzędzi zapewniających jakość walidacji.

Test teoretyczny obejmuje zadania otwarte krótkiej odpowiedzi, np. odpowiedzi na pytania, uzupełnianie luk, podawanie odpowiedzi do zadawanych pytań, oraz zadania odpowiedzi zamkniętych, przy czym:

- 1) zadawane pytania w większości muszą wymagać od osoby przystępującej do walidacji zastosowania, przeanalizowania, oceny lub syntezy informacji, a nie jedynie wskazania faktów;
- 2) scenariusze lub studia przypadków znajdujące się w teście muszą wymagać od osoby przystępującej do walidacji zintegrowania wielu umiejętności, w tym krytycznego myślenia w celu rozwiązania problemów;
- 3) pytania muszą być zaprojektowane w taki sposób, aby wymagały od osoby przystępującej do walidacji integracji wiedzy z różnych tematów lub jednostek, co wymaga od niej tworzenia powiązań i krytycznego myślenia;
- 4) test musi uwzględniać różne techniki rozpraszające w pytaniach, których odpowiedzi są prawdopodobne, ale niepoprawne, co utrudnia osobie przystępującej do walidacji wybranie prawidłowej odpowiedzi;
- 5) pytania powinny wymagać od osoby przystępującej do walidacji uzasadnienia swoich odpowiedzi lub wyjaśnienia swojego rozumowania (część otwarta krótkiej odpowiedzi).

4.4. Ewentualne dodatkowe informacje na temat ramowych wymagań dotyczących walidacji

Brak

5. Warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji, jeżeli zostały określone, albo informacja o braku takich warunków

Wykształcenie co najmniej średnie albo średnie branżowe

6. Inne, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunki uzyskania kwalifikacji sektorowej, jeżeli zostały określone, albo informacja o braku takich warunków

Brak warunków

7. Określenie ważności certyfikatu kwalifikacji sektorowej, bezterminowy lub określony, oraz warunki przedłużenia ważności, jeżeli okres ważności certyfikatu został określony

Certyfikat jest ważny 3 lata.

W celu przedłużenia ważności certyfikatu należy odbyć kurs doszkalający obejmujący zachodzące zmiany w zakresie przepisów prawnych i uwzględniający aktualny stan wiedzy na temat dobrostanu zwierząt gospodarskich. Kurs może być prowadzony przez instytucje certyfikujące lub podmioty przez nie wyznaczone.

8. Dodatkowe wymagania wynikające ze specyfiki kwalifikacji sektorowej dotyczące:

- 1) zakresu i częstotliwości ewaluacji wewnętrznej, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji;
- 2) zakresu i częstotliwości sporządzania raportów z zewnętrznego zapewnienia jakości, o których mowa w art. 68 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji;
- 3) zakresu i częstotliwości składania sprawozdań z działalności, o których mowa w art. 76 ust. 1–3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

Brak

9. Dodatkowe warunki, które muszą spełniać podmioty ubiegające się o uprawnienie do certyfikowania na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

Podmiot ubiegający się o uprawnienie do certyfikowania kwalifikacji sektorowej „Zapewnienie dobrostanu zwierzętom gospodarskim – poziom zaawansowany” do wniosku o nadanie uprawnienia do certyfikowania tej kwalifikacji dołącza:

- 1) matrycę walidacji obejmującą wszystkie efekty uczenia się i kryteria ich weryfikacji wskazane dla tej kwalifikacji sektorowej wraz z przypisanymi sposobami weryfikacji efektów uczenia się (metoda, narzędzie służące weryfikacji efektów uczenia się oraz pytanie/zadanie/polecenie), gwarantującą, że każdy z efektów uczenia się został uwzględniony w postępowaniu walidacyjnym;
- 2) opis wewnętrzznego systemu zapewnienia jakości obejmujący wszystkie etapy walidacji;
- 3) dokumenty potwierdzające spełnienie przez komisję walidacyjną wymagań dotyczących osób przeprowadzających walidację.

Podmiot ubiegający się o uprawnienie do certyfikowania kwalifikacji sektorowej informuje Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o terminie i miejscu planowanej walidacji z co najmniej miesięcznym wyprzedzeniem lub w dniu opublikowania informacji o terminie planowanej walidacji.

10. Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji, z uwzględnieniem terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

Nierazdziej niż raz na 10 lat